

(یکشنبه ۲۶ می ۲۰۲۴) – (Christ Church Central کلیسای)

ارتباط: چگونه یک کلیسا می‌تواند به آنچه خدا برای آن در نظر دارد، رشد کند؟ کلیسای ما چگونه رشد خواهد کرد ** – به صورت عددی یا مهم‌تر از آن، در بلوغیت مسیحی؟ چگونه شما شخصاً به بلوغ روحانی خواهید رسید؟ با برداشت از موضوعات فصل ۳ آیات ۱۱-۱۰، چگونه می‌توانیم به آنچه خدا ما را ساخته، برسیم – یک جامعه متنوع، چند رنگ، چند نژادی، چند زبانه، چند فرهنگی و مانند فرهنگ نما؟ این چیز معجزه‌آسا به نام کلیسا که حکمت چند وجهی و چند لایه خدا را به جهان و کائنات نشان می‌دهد؟ با داشتن یک چشم‌انداز و مجموعه‌ای از اهداف درخشان؟ رهبری انگیزشی؟ اعضای متعهد و وفادار؟ طرح‌های رادیکال؟ حکمت و تجربه؟ با هماهنگی با روند فرهنگی؟ نیمه دوم فصل ۳ اصول روحانی اساسی را به ما یادآوری کرد – دعا! دعا کردن و اعتماد به خدا برای رشد ما به آنچه که هستیم. بیاد بیاورید آن مثال درخت – بذر، نهال، بالغ/متحرک؟ فصل ۴ از دعا به برخی اصول دیگر می‌پردازد. آن‌ها راه‌های سریع و ساده یا راه‌های آسان نیستند. آن‌ها نیاز به زمان، ایمان، تحمل، دعا، نگرش شاد، اطاعت و وابستگی به فیض، رحمت و قدرت خدا دارند. اینجا سه مورد هستند

حفظ وحدت روح" (آیات ۶-۱، بویژه آیه ۳): افسسیان می‌گویند که خدا قوم خود را به یک انسانیت جدید و کامل فراخوانده و ساخته است. یکی از مهم‌ترین چیزها درباره انسانیت جدید خدا، وحدت است. این چیزی است که نیازی به تلاش برای دستیابی به آن نداریم یا برای رسیدن به آن کار کنیم، زیرا این وحدت از پیش وجود دارد! یک واقعیت بر روی زمین. آیات ۶-۴ تأکید بر یکپارچگی خدا دارد. خدا یکی است و در نتیجه خانواده او نیز یکی است. "یکی" هفت بار در آیات ۶-۴ تکرار شده است (خواندن). وحدت هدیه‌ای از خداست که او آن را توسط روح‌القدس خود ایجاد می‌کند، آیه ۳ (خواندن)

ما باید اکنون آنچه که هستیم باشیم – آنچه که خدا ما را ساخته است – و تمام تلاش خود را بکنیم تا متحد بمانیم و از تقسیم جلوگیری کنیم. این به این معناست که ما دیگران را با ترجیحات شخصی خود یا شایعات مخرب یا بازی‌های قدرت برای تحمیل راه‌های خود بر دیگران تحریک نکنیم

پنج نگرش عملی در آیات ۲-۱ وجود دارد که وحدت کلیسا را تغذیه و پرورش می‌دهند

به یاد داشتن دعوت خود، آیه ۱ (خواندن): نه دعوت ما برای دکنتر یا مبلغ بودن یا زندگی در اینجا یا آنجا یا رفتن به این دانشگاه به جای آن یکی. بلکه دعوت ما به وحدتی که با عیسی مسیح داریم. با فراخوانده شدن به عیسی، ما به کلیسای او فراخوانده می‌شویم. برای متحد شدن با دیگر افرادی که نیز به عیسی متصل هستند. وقتی در مورد چیزی اختلاف نظر داریم یا یکدیگر را درک نمی‌کنیم ... یا وقتی به شدت از تفاوت‌های خود آگاه هستیم، خیلی آسان است که این را فراموش کنیم. به یاد داشته باشید دعوت شما به وحدت در عیسی، خیلی مهم‌تر از تفاوت‌های ماست ... در واقع وحدت در او به ما کمک می‌کند که تفاوت‌های خود را جشن بگیریم و از آن‌ها برکت بگیریم

متواضع بودن، آیه ۲ "با تمام فروتنی": این به معنای ساکت یا خجالتی بودن نیست بلکه داشتن شخصیتی که از هرگونه حس استحقاق و حقوقی که فکر می‌کنم سزاوار آن هستم، مقاومت می‌کند. یعنی دور شدن از خود و تمرکز بر نیازهای دیگران

ملایم بودن، آیه ۲: این به معنای ضعیف بودن نیست. بلکه به معنای همدلی با دیگران است، بنابراین نه تهاجمی بودن، نه پرخاشگر بودن، نه مطالبه‌گر بودن و نه زبان تند داشتن – چه در بحث روابط بین شخص به صورت حضوری و چه در ایمیل

صبور باشید، نسخه دوم. این به معنای هرگز پیشقدم نشدن نیست، و همچنین به معنای قبول وضعیت موجود یا iv. رضایت به چیزهای درجه دوم نیست. بلکه به معنای تحمل طولانی‌مدت نسبت به خطاهای دیگران است. به معنای دادن زمان برای رشد دیگران است

با محبت تحمل کنید، نسخه دوم. دیگران ما را ناامید خواهند کرد و شکست خواهند داد. و ما باید زمانی که چنین می‌کنند، آنها را تحمل کنیم. این همان راهی است که ما برای حفظ چیزی که از قبل متعلق به ماست – وحدت روح – باید انجام دهیم. این همان راهی است که کلیسای ما رشد خواهد کرد. نکته در مورد هر یک از این موارد این است که

ما فقط زمانی در آنها رشد می‌کنیم که مورد آزمایش قرار می‌گیرند. هر کسی می‌تواند صبور به نظر برسد وقتی هیچ کس او را اذیت نمی‌کند! این پنج مورد معجزه‌آسا هستند و زمان می‌برند. بنابراین ما باید به دعاهای فصل ۳ ادامه دهیم.

بنا کردن بدن مسیح» (آیات ۷-۱۲، به ویژه آیه ۱۲): پطرس در موعظه خود در روز پنجاهه در اعمال رسولان « ۲:۳۳ این را در مورد عیسی گفت: «پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، و از پدر و عده روح القدس را یافت،» این را ریخته است که شما اکنون می‌بینید و می‌شنوید

این بیان می‌کند که وقتی عیسی زنده شده به آسمان صعود کرد، به جایگاه حقیقی خود برای حکمرانی بر جهان بازگشت، هم روح القدس خدا را دریافت کرد و هم آن را ریخت. مانند یک پادشاه در زمان‌های باستان که در تاج‌گذاری خود هدایا دریافت و اهدا می‌کرد. آیه ۸ به مزمور ۶۸:۱۸ اشاره می‌کند و می‌گوید این همان اتفاقی است که با عیسی رخ داد، وقتی که روح القدس را دریافت و اهدا کرد

بنابراین، پس از دیدن اینکه کلیسا یکی است و وحدت دارد، حالا می‌بینیم که آن همچنین متنوع است. عیسی انواع مختلف هدایای متفاوت را به هر ایماندار بدون استثنا داده است. هیچ کس نمی‌تواند بگوید، "من هیچ هدیه‌ای ندارم." هیچ کس نباید احساس ناکافی بودن کند. همه چیزی برای ارائه دارند زیرا مسیح به همه ما هدیه داده است، آیه ۷ (بخوانید). هدایای او به ما برای استفاده شخصی، رضایت، شهرت یا اعتماد به نفس نیستند، بلکه برای غنی‌سازی و بنای دیگران هستند.

بخش‌های دیگر عهد جدید فهرست‌های مختلفی از هدایای الهی را بیان می‌کنند. در اینجا فقط چهار هدیه ذکر شده است. چهار هدیه که به طور خاص به "کلام خدا" مربوط می‌شوند، آیه ۱۱ (بخوانید)

i. رسولان: کار آنها اساسی بود، که آیه ۲:۲۰ نیز بر آن تأکید می‌کند. رسولان کسانی بودند که پیام عیسی را دریافت کرده بودند. آنها با او بودند و شاهد قیام او بودند. آنها توسط او مأموریت یافتند و توسط روح القدس او توانمند شدند تا تعالیم عیسی را به یاد آورند و به ما منتقل کنند (یوحنا ۱۴ و ۱۶). تعالیم آنها همان چیزی است که ما در عهد جدید داریم.

ii. پیامبران: آنها نیز اساسی بودند، دوباره آیه ۲:۲۰ را ببینید. بنابراین احتمالاً نه پیامبران عهد عتیق، بلکه کسانی که تعالیم عیسی را در کنار رسولان خدمت می‌کردند تا زمانی که ما عهد جدید را داشته باشیم

iii. بشارت‌دهندگان: آنها تعالیم عیسی - انجیل رسولان - را اعلام می‌کنند و مردان، زنان و کودکان را دعوت به توبه، ایمان و پذیرش عیسی مسیح به عنوان خداوند، نجات‌دهنده و خدا می‌کنند

iv. شبانو/معلم: پیام اساسی رسولان و پیامبران عیسی توسط بشارت‌دهندگان اعلام می‌شود و سپس شبانو/معلمان (مانند تیموتائوس که به او گفته شد "کار بشارت‌دهنده را انجام بده") مؤمنان را به رشد و بلوغ در ایمان تربیت می‌کنند.

موضوع اصلی در آیه ۱۲ است. هدف از اعلام، موعظه و تعلیم کلمات و انجیل عیسی چیست؟ برای بنای ایمان همه ما به گونه‌ای توانمند، تجهیز، تشویق و تعلیم داده شوند که سپس از هر هدایایی که به آنها داده شده برای بنای کلیسا به بلوغ در عیسی استفاده کنند

مهم‌ترین معیار بلوغ مسیحی به مراتب شخصیت است، به عنوان مثال، آن ۵ مورد در آیات ۶-۱ - یادآوری دعوت ما به وحدت وقتی وسوسه به اختلاف داریم. فروتنی وقتی می‌خواهیم راه خودمان را برویم. ملائمت وقتی وسوسه به خشم داریم. صبر وقتی کسی ما را دوباره ناامید کرده است. محبت وقتی کسی با ما محبت‌آمیز نبوده است. کلام خدا از طریق روح خدا این چیزها را در ما رشد می‌دهد و سپس ما خدمت می‌کنیم و از هدایایمان، هر چه که باشند، به درستی استفاده می‌کنیم تا دیگران را بنا کنیم - مهمان‌نوازی، موسیقی، خوش‌آمدگویی، تعلیم، نظافت... این راهی است برای رشد یک کلیسا. همانطور که از کلام خدا اطاعت می‌کنیم و از هدایایمان برای برکت دادن به دیگران استفاده می‌کنیم، آیه ۱۳ اتفاق می‌افتد (بخوانید)

رشد به بلوغ مسیح" (آیات ۱۶-۱۳، به ویژه آیه ۱۳): به این معنا که ما فقط "چیزهایی را می‌دانیم" - مانند عقاید، " مطالب از دوره‌های پیشرفت اخیر ما، بلکه واقعاً بیشتر شبیه خود پروردگار، نه تنها به صورت فردی، بلکه به عنوان یک خانواده رشد می‌کنیم

اگر ما کلام خدا را نادیده بگیریم یا اطاعت نکنیم، آنگاه آیه ۱۴ اتفاق می‌افتد (بخوانید). مثل کودکانی که از یک مد به مد دیگر می‌روند، دنبال آخرین ایده‌ها، وسوسه‌های رسانه‌های اجتماعی، حیوانات خانگی، برنامه‌های تلویزیونی، اسکیت‌برد... که خوبند، تا حدی، اما این کارها را به صورت معنوی انجام دادن؟ ایمان کودکانه قابلیت توسل و هر چیزی که "در جریان" است را دارد. به جای این، آیه ۱۵ (بخوانید)

- محتوای درست: حقیقت - اساس رسولان و پیامبران

- روش صحیح: عشق

!سپس به آیه ۱۶ می‌رسیم (بخوانید). پس قسمت مربوط به خود را انجام دهید.